

คำสั่งกรมเจ้าท่า

ที่ ๔๓๐/๒๕๕๔

เรื่อง มอบหมายข้าราชการในสังกัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

ตามที่ได้มีการมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำไปแล้ว นั้น เนื่องจากปัจจุบัน ได้มีการกำหนดชื่อตำแหน่งในการบริหารงานใหม่ และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ที่บัญญัติให้ “เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย อธิบดีกรมเจ้าท่าจึงให้ยกเลิกคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๒๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๒๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๒๖๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๕๘๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ และมอบหมายให้ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา เป็น “เจ้าท่า” ตามมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ในการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจและรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ท่าเทียบเรือ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส และให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๒๐ ตันกรอส แต่ทั้งนี้ ท่าเทียบเรือดังกล่าว จะต้องไม่อยู่ในบังคับต้องทำการวิเคราะห์หรือประเมินใด ๆ ตามกฎหมายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และให้มีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึกหน้าท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุด (LLW) ลึกกว่าอัตราकिनน้ำลึกเต็มทีของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศ ร่องน้ำทางเรือเดิน พื้นที่จอดเรือและกลับลำเรือ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของความกว้างแม่น้ำ และกำหนดให้ปลายสุดของท่าเทียบเรือมีความลึกหน้าท่าจากระดับน้ำลงต่ำสุด ถึงระดับพื้นที่ท้องน้ำเดิมสำหรับท่าเทียบเรือขนาดต่ำกว่า ๒๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๑ เมตร ขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๒ เมตร ขนาดต่ำกว่า ๑๐๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๒.๕ เมตร ขนาดต่ำกว่า ๒๐๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๓.๕ เมตร และขนาดต่ำกว่า ๕๐๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๔ เมตร ตามลำดับ

๑.๒ แนวขอบท่าเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

๑.๓ ต้องมีพุกผูกเรือและอุปกรณ์กันกระแทกท่าที่เหมาะสม

๑.๔ หากท่าเทียบเรืออยู่ในพื้นที่การพัฒนาการขนส่งทางน้ำที่กำหนดแนวร่องน้ำ หรือมีแผนการขุดลอกไว้ชัดเจนแล้ว ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องห่างจากขอบร่องน้ำลึก (กันร่องน้ำ) ไม่น้อยกว่า ๒ เท่า ของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเทียบท่าด้วย

๑.๕ กรณีท่าเทียบเรืออยู่ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้กำหนดแนวร่องน้ำให้ยึดถือขอบร่องน้ำธรรมชาติเป็นหลักในการพิจารณา

๒. สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ พื้นสะพานปรับระดับต้องทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

๒.๒ พื้นโป๊ะเทียบเรือต้องทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

๒.๓ ภายในตัวโป๊ะเทียบเรือต้องแบ่งกั้นผนังผนึกกันน้ำเป็นห้อง ๆ อย่างน้อย ๓ ห้อง เฉลี่ยต่อความยาว และมีช่องเปิดสำหรับตรวจสอบการรั่วซึม (Man Hole) ทุกห้อง พร้อมทั้งตัวโป๊ะต้องแสดงเส้นแนวน้ำหนักบรรทุกทุก (Load Line) เหนือแนวขอบน้ำ ๒๕ เซนติเมตร รอบตัวโป๊ะ (ขณะยังไม่ได้บรรทุกผู้โดยสาร)

๒.๔ ตัวโป๊ะเทียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร ๑.๒๐ คน ต่อพื้นที่บนโป๊ะเทียบเรือไม่น้อยกว่า ๑ ตารางเมตร และต้องมีป้ายแสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุก มีข้อความว่า “จำนวนผู้โดยสารสูงสุด - คน”

๒.๕ ปลายสุดของโป๊ะเทียบเรือต้องยื่นยาวออกไปไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของความกว้างลำน้ำ และไม่เกินปลายสุดของสิ่งล่งล้ำลำน้ำข้างเคียงประเภทเดียวกัน

๒.๖ สะพานปรับระดับต้องมีความลาดชันไม่มากกว่า ๑ ต่อ ๓ เมื่อน้ำลงต่ำสุด

๒.๗ หากเป็นโป๊ะเทียบเรือสาธารณะ ต้องจัดให้มีทางขึ้นและลงโป๊ะเทียบเรือ เพื่อไม่ให้ปะปนกัน มีอุปกรณ์กันผู้โดยสารไม่ให้ลงโป๊ะเทียบเรือได้เมื่อมีจำนวนมาก บริเวณโป๊ะเทียบเรือต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า ๕๐-๗๕ Lux บริเวณสะพานปรับระดับต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐-๑๕๐ Lux ด้วย

๓. สะพานข้ามแม่น้ำหรือสะพานข้ามคลอง

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต แต่ทั้งนี้ ให้ส่งรูปแบบให้ส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต การพิจารณาความกว้างสุทธิของช่องลอด ให้พิจารณาจากขอบตอม่อถึงขอบตอม่อช่วงกลางร่องน้ำ สำหรับความสูงสุทธิของช่องลอดสะพานให้ยึดถือระดับใต้คาน หรือท้องสะพาน แล้วแต่ส่วนใดจะต่ำสุด กับระดับผิวน้ำขึ้นสูงสุดเฉลี่ย พร้อมดูรายละเอียดข้อมูลการสัญจรทางน้ำในบริเวณดังกล่าว และสะพานข้างเคียงประกอบด้วย

๔. ท่อหรือสายเคเบิล

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต แต่ทั้งนี้ ให้ส่งรูปแบบให้ส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต และมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑ การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดหรือชายตลิ่ง ต้องมีการฝังท่อหรือสายเคเบิล ใต้พื้นดินให้เพียงพอและมีความปลอดภัย แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โดยมีให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพื้มาเหนือชายหาดหรือชายตลิ่ง และให้จัดทำป้ายแสดงแนวการวางท่อหรือสายเคเบิล และปักค้ำให้ชัดเจน

๔.๒ การวางท่อไปกับสะพาน ตัวท่อต้องอยู่ชิดกับตัวสะพานมากที่สุด ระดับใต้สุดของท่อ ต้องอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน แล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด และในกรณี ที่มีโครงสร้างรับท่อด้านบนไปกับสะพาน จะต้องไม่มีส่วนใดอยู่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน และต้องไม่มีส่วนใดยื่นล้ำเกินแนวช่องลอดต่อม่อสะพาน และต้องอยู่ในแนวเดียวกับต่อม่อสะพาน

๔.๓ การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และการปักเสาวางท่อน้ำประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เฉพาะกรณีการปักเสาด้านบนไปกับแนวลำน้ำเท่านั้น โดยให้ชิดขอบฝั่งมากที่สุด มิให้กีดขวางทางเดินเรือ

๕. เชือกกันน้ำเซาะ (ป้องกันตลิ่ง)

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต และมีรายละเอียด ดังนี้

๕.๑ ส่วนปลายสุดของเชือกที่ล่องลำลำน้ำต้องไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของความกว้างลำน้ำ โดยกำหนดจากขอบตลิ่ง ถึงขอบตลิ่ง บริเวณที่ขออนุญาต

๕.๒ ลำน้ำที่กว้างไม่เกิน ๑๕ เมตร ในบริเวณที่ขออนุญาต หรือบริเวณร่องน้ำแคบ ที่อาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เชือกต้องมีลักษณะตั้งตรงไม่มีความลาดชันล้าออกมาในแนวลำน้ำ

๕.๓ หากการก่อสร้างอยู่ในพื้นที่การพัฒนาการขนส่งทางน้ำที่กำหนดแนวร่องน้ำทางเดินเรือ หรือมีแผนการขุดลอกไว้ชัดเจนแล้ว ส่วนปลายสุดของเชือกที่ลาดเอียงต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำทางเดินเรือ (กันร่องน้ำ) ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรด้วย

๖. คานเรือ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต แต่ทั้งนี้ ให้ส่งรูปแบบให้ส่วนกลางพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

๗. โรงสูบน้ำ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต โดยให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต ให้มีการติดตั้งเครื่องหมายและสัญญาณแสดงเพื่อความปลอดภัย ในการเดินเรือทั้งกลางวันและกลางคืน

๘. กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต และมีรายละเอียด ดังนี้

๘.๑ ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอวน และเมื่อน้ำลงต่ำสุดกันกระชังต้องลอยสูงกว่าพื้นท้องน้ำ

๘.๒ วัสดุที่ใช้พุงกระชังต้องลอยพื้นน้ำ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

๘.๓ การปักเสายึดตัวกระชัง ต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และห้ามผูกยึดกระชังกับขอบฝั่ง

๘.๔ ห้ามสร้างที่พักอาศัยหรือพื้นที่บนกระชัง

๘.๕ ต้องติดตั้งธงสีแดงและสัญญาณเป็นระยะโดยรอบขอบเขตที่วางกระชัง ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

๙. ท่าเทียบเรือชนิดทางลาดในแม่น้ำโขง

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต ท่าเทียบเรือชนิดทางลาดในแม่น้ำโขงขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ที่มีโครงสร้างเป็นคอนกรีตรวมอยู่ด้วย ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาต ท่าเทียบเรือชนิดทางลาดในแม่น้ำโขงขนาดไม่เกิน ๒๐ ตันกรอส ที่มีโครงสร้างเป็นคอนกรีตรวมอยู่ด้วย หรือท่าเทียบเรือชนิดทางลาด ในแม่น้ำโขงขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ที่มีโครงสร้างเป็นวัสดุถม ได้แก่ ดิน ทราVerkวด ลูกกรง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๙.๑ จะต้องขนานหรือเฉียงไปกับแนวของตลิ่ง โดยส่วนปลายท่าเทียบเรือหรือชนิดทางลาดจะต้องยาวยื่นออกจากตลิ่งน้อยที่สุด

๙.๒ ปลายท่าเทียบเรือชนิดทางลาดจะต้องมีความลึกของน้ำเพียงพอและปลอดภัยต่อเรือที่เข้าเทียบท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุด

๙.๓ รูปแบบการก่อสร้างท่าเทียบเรือแบบทางลาดแม่น้ำโขง จะมีโครงสร้างแบบโปร่งหรือแบบทึบก็ได้

๑๐. ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประจำสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค” โดยคณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยให้ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคเป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเป็นกรรมการ เจ้าพนักงานตรวจท่าเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจในการพิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาตและออกใบอนุญาตสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามคำสั่งนี้

๑๑. การพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตตามคำสั่งนี้ ให้ยึดถือและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ หรือฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงระเบียบ คำสั่ง ประกาศ ที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๑๒. เมื่อมีการอนุญาตและออกใบอนุญาตแล้ว ภายใน ๑๕ วัน ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดี และให้สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ เป็นหน่วยงานกลาง รวบรวมข้อมูลจัดทำทะเบียนคุมสิ่งล่องล้าลำน้ทั่วประเทศ หน่วยงานที่ออกใบอนุญาตจัดทำทะเบียนคุม ในส่วนของหน่วยงานไว้เป็นหลักฐาน

ให้รองอธิบดีที่กำกับดูแลสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค และสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา เป็นผู้กำกับดูแลและติดตามการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ถวัลย์รัฐ อ่อนศิระ

อธิบดีกรมเจ้าท่า